

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๔๓/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗/๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ระหว่าง { นาง

ผู้ฟ้องคดี

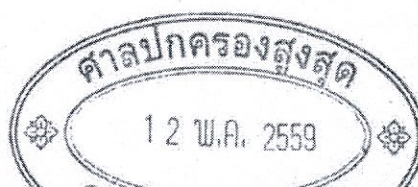
{ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๔/๒๕๕๐
หมายเลขแดงที่ ๕๙๐/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ระดับ ๕
งานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
มีความประสงค์จะขอลาศึกษาต่อในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์
การแพทย์และสาธารณสุข ต่อมา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมาได้มีหนังสือ
ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมาจัดทำแผน
การศึกษาต่อเนื่องของบุคลากรสาธารณสุข ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ส่งให้สำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดนครราชสีมา ภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีทราบเรื่องดังกล่าว
เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จึงได้ลงชื่อแสดงความจำนงลาศึกษาต่อในปีการศึกษา ๒๕๕๐

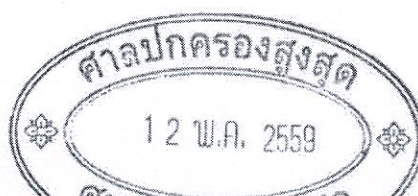
/ต่อมา...

ต่อมา เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งจากสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดนครราชสีมาตามหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๙ ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้แสดงความจำนงขอลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก คณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ได้ประชุมพิจารณาเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ แล้วมีความเห็นไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เพราะหน่วยงานยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน มีผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ และไม่มี ความจำเป็นจะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับดุษฎีบัณฑิต ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วมีคำสั่ง ตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ เห็นชอบตามที่คณะกรรมการพิจารณาแผนการ ศึกษาต่อฯ เสนอ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ร้องทุกข์ต่อประธาน คณะอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัดนครราชสีมา (อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา) ซึ่ง อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติไม่เห็นชอบด้วยกับการลาศึกษาต่อของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากหลักสูตรที่จะเรียน ไม่สอดคล้องกับตำแหน่งที่ครองอยู่ และโรงพยาบาลยังไม่มี ความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้อง ใช้บุคลากรระดับปริญญาเอกปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน ประกอบกับเมื่อผู้ฟ้องคดีจบการศึกษา มาแล้วทางโรงพยาบาลก็ไม่สามารถหาตำแหน่งว่างมารองรับได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิลาศึกษาต่อแบบเต็มเวลา ประกอบกับหลักสูตรสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล ไม่เปิด การเรียนการสอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ รวมถึงไม่มีความจำเป็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องมี คำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอกแบบเต็มเวลา (ภาคปกติ) ปีการศึกษา ๒๕๕๐

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริการสุขภาพ หัวหน้าฝ่ายแผนงาน และสารสนเทศ หัวหน้างานเวชระเบียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ยุติการพิจารณาย้ายผู้ฟ้องคดี ไปปฏิบัติหน้าที่ยังหน่วยงานอื่น

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลปกครองกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครอง เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี โดยขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกแบบเต็มเวลา (ภาคปกติ) ปีการศึกษา ๒๕๕๐

ซึ่งศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา) มีคำสั่งยกคำขอของผู้ฟ้องคดี และไม่รับคำฟ้องตามคำขอข้อที่สองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ๕ ที่ผู้ฟ้องคดีดำรงอยู่นั้น มีหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนกหรือผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพงานสูงมาก โดยโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของบัตรตรวจโรค บัตรประจำตัวผู้ป่วยและใบสั่งยาให้ถูกต้องตรงกัน บันทึกการรักษาโรคลงในใบต่อบัตรตรวจโรค บันทึกการรักษาโรคในบัตรตรวจโรคของผู้ป่วยรายใหม่ บันทึกทะเบียนผู้ป่วยรายใหม่ แยกส่งไปตามห้องตรวจโรค ตรวจสอบและบันทึกประวัติผู้ป่วยรายใหม่ให้ครบถ้วนถูกต้อง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ระดับ ๕ ที่ผู้ฟ้องคดีดำรงอยู่เป็นสายงานที่เริ่มจากระดับ ๒ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติระดับประกาศนียบัตรซึ่งมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาวิชาสามัญทางการแพทย์ เวชสถิติ หรือทางอื่นที่ ก.พ. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้ได้ กรณีพิพาทในคดีนี้สืบเนื่องจากหัวหน้าฝ่ายแผนงานและสารสนเทศได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ รายงานแผนการศึกษาต่อเนื่องของบุคลากรสังกัดโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ปีการศึกษา ๒๕๕๐ โดยในส่วนของฝ่ายแผนงานและสารสนเทศมีรายชื่อผู้ฟ้องคดีแสดงความจำนงลาศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งในท้ายรายงานได้หมายเหตุว่า งานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ ไม่มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับปริญญาตรี และคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ได้รายงานผลการประชุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ว่า ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ เนื่องจากหน่วยงานยังไม่มี ความจำเป็นเร่งด่วน มีผู้ปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอและ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับปริญญาตรี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นชอบตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ และได้เสนอแผนการศึกษาฯ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมาเพื่อพิจารณาอนุมัติ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการสามัญประจำจังหวัดนครราชสีมา

(อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา) ซึ่ง อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติไม่เห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ และได้แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีแล้วเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และในการพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการลาศึกษาหรือฝึกอบรม ผู้ถูกฟ้องคดีได้ถือปฏิบัติตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๖ (๑) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการให้ข้าราชการลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๖/ว ๔๓๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๘ ประกอบกับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลาศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ข้อ ๓.๑ (๑) ซึ่งระเบียบดังกล่าวกำหนดแนวทางการพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดลาศึกษาหรือฝึกอบรมว่า จะต้องเป็นสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด หรือเป็นประโยชน์กับงาน โดยได้พิจารณาหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนด และการที่ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมาแล้ว ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นการเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ประกอบกับเมื่อพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรดังกล่าวแล้ว เห็นว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักวิชาการด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพสูงเพื่อการศึกษา วิจัย และนำผลการศึกษาไปกำหนดนโยบายสาธารณะด้านสาธารณสุขหรือการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงอยู่และไม่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน อีกทั้งหน่วยงานก็ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับดุษฎีบัณฑิต และหากอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อจะกระทบต่อการให้บริการประชาชน เนื่องจากมีผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิฟ้องคดีนี้ เนื่องจากการอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ลาศึกษาต่อ เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีต้องอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแต่กลับร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีมิใช่ผู้มีอำนาจที่จะอนุมัติให้ลาศึกษาต่อ ผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นเพียงการเตรียมการเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

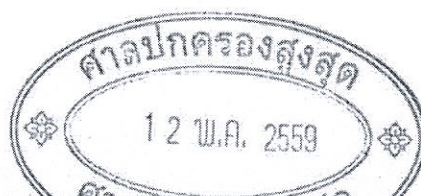
ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การทำนองเดียวกันกับคำฟ้อง และเพิ่มเติมว่า หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข เป็นหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีและเป็นประโยชน์กับหน่วยงาน นอกจากนี้ ในหน่วยงาน งานเวชระเบียนมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทั้งหมด ๖ คน และมีผู้อยู่ได้ บังคับบัญชา ๒ คน และส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ระดับ ๕ เช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเพียงพอ หากอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ โดยหน่วยงานสามารถจัดเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานแทนผู้ฟ้องคดีได้เพราะงานดังกล่าวเป็นงานบริการทั่วไป อีกทั้ง การศึกษาในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขที่ผู้ฟ้องคดีขออนุมัติลาศึกษาต่อ มีการเรียนการสอนสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๕ วัน ในวันที่ไม่มีการเรียนการสอนผู้ฟ้องคดีก็มาทำงานตามปกติได้ หากจะเกิดความเสียหายแก่ทางราชการก็น้อยมาก และไม่ต้องมีการตั้งอัตราากำลังเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีแย้งว่าไม่ประสงค์จะยื่นคำให้การเพิ่มเติม

ผู้ฟ้องคดีแก้ไขคำฟ้องโดยมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่นที่มีการเรียนการสอนในภาคปกติที่มีความใกล้เคียงกัน เนื่องจากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข มีการปรับปรุงให้เป็นหลักสูตรนานาชาติ อาจส่งผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอแก้ไขคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาเป็นผู้อนุมัติให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขในเขตจังหวัดนครราชสีมาลาศึกษาต่อตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๑๕/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๑

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีมูลคดีสืบเนื่องมาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมามีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมาจะจัดทำแผนการศึกษาต่อเนื่องของบุคลากรสาธารณสุข ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เพื่อพิจารณาอนุมัติบุคคลสมัครสอบและเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาตรี และประกาศนียบัตรในหลักสูตรและสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ปฏิบัติ จึงให้โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา

จัดทำแผนการศึกษาต่อเนื่องของบุคลากร ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดียื่นความจำนง
ลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข
มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีข้าราชการได้แสดงความจำนงลาศึกษาต่อในภาคปกติตั้งแต่
ปริญญาตรีถึงปริญญาเอก รวมทั้งหมด ๑๐๕ คน ในการพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการ
ลาศึกษาต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่ ๒๐๒/๒๕๔๙
ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา
๒๕๕๐ เพื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนในการให้ข้าราชการในสังกัดลาศึกษาต่อ
คณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรอนุมัติให้
ข้าราชการลาศึกษาต่อภาคปกติรวม ๒๕ คน ไม่อนุมัติ รวม ๘๐ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วย
และได้รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี
ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุมัติตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา
แผนการศึกษาต่อฯ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการกระทำที่เกิดจากการใช้อำนาจทางปกครอง
ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการให้ข้าราชการลาไปศึกษาหรือ
ฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓ แม้จะเป็นขั้นตอนภายในก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
นครราชสีมาจะมีคำสั่งทางปกครองอนุมัติให้ข้าราชการสังกัดโรงพยาบาลมหาราช
นครราชสีมาลาศึกษาต่อตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ของคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ที่ ๒๑๕/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๑ แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งในเบื้องต้น
ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีรายชื่อในแผนการศึกษาต่อ
ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มีผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิไปสมัครสอบและนำผลการสอบมาขออนุมัติ
ลาศึกษาต่อได้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะ
เดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือ
เสียหายของผู้ฟ้องคดีต้องมีคำบังคับของศาลโดยการสั่งให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี
จึงมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีท้ายหนังสือโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
ที่ นม ๐๐๒๗.๑๐๑.๒/๗๖๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดี
ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ร้องทุกข์
ต่อ อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา และ อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมาไม่เห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดี
ลาศึกษาต่อ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไข

ความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับมาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับตามกรณีพิพาทในคดีนี้แล้ว

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ระดับ ๕ ซึ่ง ก.พ. ได้กำหนดมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีคุณสมบัติเพียงได้รับประกาศนียบัตรซึ่งมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาวิชาสามัญทางการแพทย์ เวชสถิติ หรือทางอื่นที่ ก.พ. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้ได้ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นความจำนงลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักวิชาการด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพสูงเพื่อการศึกษา วิจัย และนำผลการศึกษาไปกำหนดนโยบายสาธารณะด้านสาธารณสุขหรือการสอนในสถาบันอุดมศึกษา สาขาวิชาและระดับการศึกษาดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับงานที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงอยู่ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เห็นว่า งานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศที่ผู้ฟ้องคดีสังกัด ไม่มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรในสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่ผู้ฟ้องคดียื่นความจำนงลาศึกษาต่อ และมีอัตรากำลังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ การขอลาศึกษาต่อของผู้ฟ้องคดีจึงไม่สอดคล้องกับแผนการศึกษาต่อเนื่องของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งในเบื้องต้นไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข จึงเป็นไปตามระเบียบกฎหมาย อันเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทำหนังสือโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๒๗.๑๐๑.๒/๗๖๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติต้องมีคุณสมบัติระดับประกาศนียบัตรซึ่งมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาวิชาสามัญทางการแพทย์ เวชสถิติ หรือทางอื่นที่ ก.พ. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะ

/สำหรับตำแหน่ง...

สำหรับตำแหน่ง แต่ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ เมื่อรับราชการครบ ๔ ปี หรือ มีคุณสมบัติครบถ้วน สามารถแสดงความจำนงขอลาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเวชระเบียน (ต่อเนื่อง) ได้ หรือหลักสูตรในระดับปริญญาโท ที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาพัฒนางาน และพัฒนาตนเองตามกรอบความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น หรือตามตำแหน่งที่สูงขึ้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗๖ ประกอบกับ แผนนโยบายปรับโครงสร้างตำแหน่งภายในองค์กรนั้น ก.พ. ไม่ได้จำกัดว่าผู้ดำรงตำแหน่ง ดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติเพียงระดับประกาศนียบัตรเท่านั้น และในการพิจารณาอนุญาต ให้ลาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากหน่วยงานจะพิจารณาเรื่องความสอดคล้อง ของหลักสูตรแล้ว ยังสามารถพิจารณาส่งเสริมให้ข้าราชการลาศึกษาต่อเพื่อพัฒนาตนเอง ได้อีกด้วย และตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี คือ เจ้าหน้าที่เวชสถิติ ๕ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ายิ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพงานสูงมาก ก็ยังต้องการองค์ความรู้ ที่เกี่ยวข้องกันมาช่วยพัฒนาส่งเสริมกิจการงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย อีกทั้ง โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมาเป็นโรงพยาบาลภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข นอกจากจะให้บริการสังคมด้านการรักษาพยาบาล แก่ประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ยังดำรงสถานะสถาบันการศึกษาควบคู่กันไปด้วย โดยมีโรงเรียนแพทย์อยู่ในสังกัดและมีวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีอยู่ในบริเวณเดียวกัน อาจารย์และวิทยากรส่วนใหญ่เป็นบุคลากรของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา และ หน่วยงานเวชระเบียนนอกจากจะเป็นหน่วยบริการด้านแรกแล้ว ยังเป็นแหล่งรวมข้อมูลโรค ที่สำคัญที่สุดขององค์กร และเป็นหน่วยงานสนับสนุนงานสอนที่สำคัญของบุคลากร โรงพยาบาลอีกด้วย มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้รหัสและสถิติ มีผู้สนใจเข้ามาค้นคว้าหา ข้อมูลความรู้เพื่อนำไปศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง และด้วยความที่เป็นองค์กรขนาดใหญ่ กับมีสถานะเป็นสถาบันการศึกษาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้าราชการที่ปฏิบัติงาน ในหน่วยงานเวชระเบียนควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการวิจัย ระดับปริญญาเอก โดยให้มีความทัดเทียมกับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข สาขาวิชาอื่นๆ อีกทั้ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายที่จะส่งเสริมสนับสนุน การวิจัยด้านสุขภาพ ผู้ฟ้องคดีมีความสนใจที่จะลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก แต่เนื่องจากชื่อของหลักสูตรที่ตรงกับชื่อของลักษณะงานเวชระเบียนและสถิติในขณะนั้น

ยังไม่มี แต่อาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลและอาจารย์จากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แนะนำผู้ฟ้องคดีว่า หลักสูตรสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขเป็นหลักสูตรสหวิทยาการที่นำองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ทุก ๆ ด้านมาประยุกต์ใช้กับงานสาธารณสุข เป็นหลักสูตรที่ถือว่าตรงในส่วนการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือสาธารณสุข ทั้งยังมีความครอบคลุมมากกว่าหลักสูตรอื่นๆ มีสาขาวิชาที่เน้นเกี่ยวกับระบบบริการสุขภาพโดยเฉพาะ งานเวชระเบียนเป็นหน่วยงานสังกัดกลุ่มงานพัฒนาระบบบริการสุขภาพ ย่อมได้ประโยชน์จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับระบบบริการสุขภาพ ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องของบัตรตรวจโรคทั้งผู้ป่วยใหม่และผู้ป่วยเก่า กับบัตรประจำตัวผู้ป่วยและใบสั่งยาให้ถูกต้องตรงกัน เขียนใบบันทึกการรักษาโรคกรณีที่บัตรตรวจโรคจะต้องทำใบต่อ เขียนบันทึกการรักษาโรคในบัตรตรวจโรคของผู้ป่วยรายใหม่ บันทึกลงทะเบียนแยกผู้ป่วยไปตามห้องตรวจโรค และตรวจสอบการบันทึกประวัติผู้ป่วยรายใหม่ ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวนี้พนักงานลูกจ้างในงานเวชระเบียนทุกคนก็สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่แทนได้ และมีเวรผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันตลอด ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อก็จะมีผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเพียงพอ ไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการและไม่ต้องตั้งอัตราเพิ่ม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการขอลาศึกษาต่อของผู้ฟ้องคดีก็เป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการลาตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้พิจารณาขอยกเว้นตามระเบียบ ก.พ. ดังกล่าว ข้อ ๖ (๒)

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมาเคยอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทที่สอดคล้องเกี่ยวข้องกับลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติแล้ว แต่หลักสูตรที่ผู้ฟ้องคดียื่นขอลาศึกษาในระดับปริญญาเอกนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิชาการและนักวิจัยในด้านสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข ที่มีคุณภาพสูง เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักวิชาการที่พัฒนาแนวคิด และทฤษฎีที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและเอเชีย เพื่อช่วยในงานด้านการแพทย์และสาธารณสุข และเพื่อยกมาตรฐานงานวิจัยและการสอนทางสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวมุ่งพัฒนา

นักวิชาการด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพสูงมากเพื่อการศึกษาวิจัย และนำผลการศึกษาไปกำหนดนโยบายสาธารณะด้านสาธารณสุขหรือการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบการลาศึกษาต่อและการฝึกอบรม โดยระเบียบต่างๆ ได้กำหนดแนวทางไว้สอดคล้องกันว่า การที่ผู้บังคับบัญชาจะอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดลาศึกษาหรือฝึกอบรม จะต้องเป็นสาขาวิชาและระดับการศึกษาโดยปกติแล้วจะต้องสอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงาน หรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ. กำหนด เว้นแต่ข้าราชการต้องการไปศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง และผู้บังคับบัญชาเห็นชอบด้วย ให้กรมเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอ โดยมีให้เกิดการเสียหายแก่ราชการและไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม หรือถ้าโรงพยาบาลขอตั้งตำแหน่งอัตราใหม่เพื่อให้ตรงตามความรู้ของผู้ฟ้องคดีเมื่อจบการศึกษาแล้วก็ไม่อาจกระทำได้เพราะต้องห้ามตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการให้ข้าราชการลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๘ อีกทั้งลักษณะงานของตำแหน่งในสายงานเจ้าหน้าที่เวชระเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาคูณสมบัติและประเมินผลงานของบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ นั้น เจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับ ๕ โดยทั่วไปจะเป็นการปฏิบัติงานในลักษณะที่ยากมากเกี่ยวข้องกับงานเวชสถิติ โดยปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ได้แก่ การควบคุมการลงทะเบียนและจำหน่ายคนไข้ การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลและสถิติตัวเลข การรักษาพยาบาลและการวิเคราะห์โรค การแปลข้อมูลและลงรหัส การจัดทำตรรกษีชื่อผู้ป่วย โรค และการบำบัดรักษา การทำรายงานที่เกี่ยวกับสถิติด้านต่างๆ ของโรงพยาบาลหรือหน่วยงานที่สังกัด ฝึกอบรม และให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงมา ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงการปฏิบัติงานด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ตามลักษณะงานดังกล่าวนอกจากการปฏิบัติงานทั่วไปแล้วยังมีหน้าที่ควบคุมงานต่างๆ และให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงมา และตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งลักษณะงานดังกล่าวต้องเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญปฏิบัติงานมาเป็นเวลานานพอสมควรจึงจะสามารถให้คำแนะนำได้ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ทั่วไปสามารถทำได้ เมื่อพิจารณาถึงอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานถึงเจ้าหน้าที่เวชสถิติระดับ ๕ แล้วนั้น ถ้าทางโรงพยาบาลอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่ออัตรากำลังก็จะไม่เพียงพอ

ต่อการทำงาน นอกจากนี้ในการพิจารณาอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อนั้น คณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปี ๒๕๕๐ ได้พิจารณาหลักเกณฑ์ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๖ ครบถ้วนแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งตามที่คณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ รายงานผล โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพในทางวิชาการและความเสมอภาคของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว อีกทั้งได้คำนึงถึงการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปวิทยาการแขนงต่างๆ และเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยของรัฐแล้ว โดยมีผู้ขออนุมัติลาศึกษาต่อตามแผนจำนวน ๑๐๕ คน มีผู้ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อจำนวน ๒๕ คน กรณีดังกล่าวจึงมิใช่การเลือกปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงมีเนื้อหาทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์และชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีระบุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ผู้ฟ้องคดียื่นขอลาศึกษาไม่ถูกต้อง มีลักษณะเป็นการชี้นำ ทำให้เข้าใจได้ว่าหลักสูตรดังกล่าวไม่สอดคล้องกับการลาศึกษาต่อของผู้ถูกฟ้องคดี และจากการรวบรวมรายชื่อผู้สมัครที่จะลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอกยังมีอัตราว่างอยู่อีก ๔ อัตรา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อในปีการศึกษา ๒๕๕๐ ในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ระดับ ๕ งานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ได้ทราบเรื่องที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้หน่วยงานในสังกัดสำรวจข้อมูลและจัดทำแผนการศึกษาต่อเนื่องของบุคลากรสาธารณสุข ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เพื่อพิจารณาอนุมัติบุคคลสมัครสอบและเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรต่างๆ ผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อแสดงความจำนงขอลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล แบบเต็มเวลา ซึ่งหัวหน้าฝ่ายแผนงานและสารสนเทศได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ รายงานแผนการศึกษาต่อเนื่องของบุคลากรฝ่ายแผนงานฯ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดี โดยปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดีด้วย แต่ในท้ายรายงานดังกล่าวได้หมายความว่า งานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ ไม่มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับดุขปฏิบัติ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่ ๒๐๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เพื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนในการให้ข้าราชการในสังกัดลาไปศึกษา ฝึกอบรม ในหลักสูตรต่างๆ และให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการให้ข้าราชการ ลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลาศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด นครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ ได้ประชุมพิจารณาเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ แล้วมีความเห็นว่า ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ เนื่องจากหน่วยงาน ยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน มีผู้ปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ และไม่มีความจำเป็นที่จะต้อง ใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับดุขปฏิบัติ และได้รายงาน ผลการพิจารณาต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาแล้วได้สั่งการในท้ายหนังสือดังกล่าวว่าอนุมัติตามมติของคณะกรรมการพิจารณา แผนการศึกษาต่อฯ และได้เสนอแผนการศึกษาดังกล่าวไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด นครราชสีมาเพื่อพิจารณา ต่อมา จังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาอนุมัติในหลักการ ให้ข้าราชการที่มีรายชื่อตามบัญชีแนบท้ายสมัครสอบและลาศึกษาในหลักสูตร/สาขา และสถาบันตามที่ระบุได้ ตามหนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๒๗.๐๐๓.๒/ว ๒๒๗๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อ ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการสามัญ ประจำจังหวัดนครราชสีมา (อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา) ซึ่ง อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติ ไม่เห็นชอบการลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอกของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่สอดคล้องกับ ตำแหน่งที่ครอบครองอยู่ และขณะนี้โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมายังไม่มีความจำเป็น เร่งด่วนที่จะใช้บุคลากรระดับปริญญาเอกปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน เมื่อผู้ฟ้องคดีเรียนจบ

การศึกษาระดับปริญญาเอกแล้วโรงพยาบาลก็ไม่สามารถหาตำแหน่งว่างมารับรองได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีท้ายหนังสือโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๒๗.๑๐๑.๒/๗๖๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๔ กำหนดว่า การให้ข้าราชการไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เกิดขาดราชการและไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม และข้อ ๖ กำหนดว่า การให้ข้าราชการไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ ให้พิจารณาตามแนวทางดังต่อไปนี้ (๑) สาขาวิชาและระดับการศึกษา โดยปกติจะต้องสอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงานหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ. กำหนด เว้นแต่ข้าราชการต้องการไปศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองและผู้บังคับบัญชาเห็นชอบด้วย... และระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการให้ข้าราชการลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๘ กำหนดว่า ผู้ที่จะลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (๑) ต้องลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมในสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่สอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงานหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ. กำหนด เว้นแต่ต้องการไปศึกษาหรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง จะต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำหรับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรืออธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีฐานะเป็นกรม เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย... ข้อ ๙ กำหนดว่า การกำหนดจำนวนข้าราชการที่ให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมในแต่ละปี ให้กรมเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอ โดยมีให้

เกิดการเสียหายแก่ราชการและไม่ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม แล้วแจ้งกำหนดจำนวนดังกล่าวให้กระทรวงสาธารณสุขทราบ และข้อ ๑๐ กำหนดว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้รับเรื่องขอลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมของข้าราชการในบังคับบัญชาและได้พิจารณาแล้วเห็นว่า จะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการและไม่เสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ (๓) และไม่เกินกำหนดจำนวนตามข้อ ๙ ให้เสนอขออนุมัติตามลำดับชั้นจนถึงผู้อนุมัติ ประกอบกับแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการลาศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ข้อ ๓.๑ กำหนดว่าผู้ที่ขอลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (๑) ต้องลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมในสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาต่อเนื่องของจังหวัด หรือเป็นประโยชน์กับงานหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ. กำหนด... และหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๖/ว ๔๓๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๘ ได้วางแนวทางในการอนุญาตให้ข้าราชการในสังกัดลาศึกษาต่อในหลักสูตรใดๆ ต้องลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมในสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่สอดคล้องหรือเป็นประโยชน์ระบบงานหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ. กำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเป็นลำดับแรก ทั้งนี้ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๑๕/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๑ ดังนี้ ข้อ ๑ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจพิจารณาอนุญาตหรืออนุมัติในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศ... คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่เวชสถิติ ระดับ ๕ งานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ได้ยื่นความจำนงลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล หัวหน้าฝ่ายแผนงานและสารสนเทศจึงส่งรายชื่อผู้ที่แสดงความจำนงลาศึกษาต่อเนื่องประจำปีการศึกษา ๒๕๕๐ ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นความจำนงไว้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยท้ายแผนการศึกษาต่อเนื่องดังกล่าวได้หมายเหตุว่างานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับดุษฎีบัณฑิต ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่ ๒๐๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เพื่อพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนในการให้ข้าราชการในสังกัดลาไปศึกษา ฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ

/และให้เป็นไป...

และให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการให้ข้าราชการลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลาศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ ได้ประชุมพิจารณาเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ แล้วมีความเห็นว่า ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ เนื่องจากหน่วยงานยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน มีผู้ปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับคุณวุฒิบัณฑิต และได้รายงานผลการพิจารณาต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วได้สั่งการในท้ายหนังสือดังกล่าวว่าอนุมัติตามมติของคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ และได้เสนอแผนการศึกษาดังกล่าวไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมาเพื่อพิจารณา ต่อมา จังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาอนุมัติในหลักการให้ข้าราชการที่มีรายชื่อตามบัญชีแนบท้ายสมัครสอบและลาศึกษาในหลักสูตร/สาขาและสถาบันตามที่ระบุได้ ตามหนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๒๗.๐๐๓.๒/ว ๒๒๗๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา ซึ่ง อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติไม่เห็นชอบการลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอกของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่สอดคล้องกับตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีครองอยู่ และขณะนี้โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมายังไม่มี ความจำเป็นเร่งด่วนที่จะใช้บุคลากรระดับปริญญาเอกปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน เมื่อผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกแล้ว โรงพยาบาลก็ไม่สามารถหาตำแหน่งว่างมารับรองได้นั้น เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการให้ข้าราชการลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓ แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการลาศึกษาหรือฝึกอบรมภายในประเทศ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา และหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๖/ว ๔๓๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๘ ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการลาศึกษาต่อ นั้น ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เกิดขาดราชการและไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม ทั้งต้องพิจารณา

สาขาวิชาและระดับการศึกษาซึ่งจะต้องสอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงานหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ. กำหนด และสอดคล้องกับแผนการศึกษาต่อเนื่องของจังหวัดประกอบด้วย มิใช่พิจารณาเพียงว่าข้าราชการผู้ขออนุมัติลาศึกษาต่อเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและมีความสามารถในการศึกษาต่อเท่านั้น ในการพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมาสิทธิลาไปศึกษา ฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เพื่อพิจารณากลับกรองแผนการขอลาศึกษาต่อของบุคลากรสาธารณสุขในสังกัดโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่กลุ่มงาน/ฝ่าย/ศูนย์เสนอเข้ามา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนของหน่วยงานในการให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ เป็นหลัก ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ ได้พิจารณาข้าราชการที่ได้แสดงความจำนงลาศึกษาต่อในภาคปศุสัตว์รวม ๑๐๕ คน โดยมีมติเห็นควรอนุมัติให้ข้าราชการลาศึกษาต่อภาคปศุสัตว์รวม ๒๕ คน ไม่อนุมัติรวม ๘๐ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วย สำหรับผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ ได้ระบุเหตุผลไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ เนื่องจากหน่วยงานยังไม่มี ความจำเป็นเร่งด่วน มีผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับดุษฎีบัณฑิต สอดคล้องกับแผนการศึกษาต่อเนื่องของฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ ที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดอยู่ ซึ่งได้หมายความว่า งานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากร ที่มีความรู้ด้านสังคมศาสตร์และสาธารณสุขในระดับดุษฎีบัณฑิต การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้ดุลพินิจมีคำสั่งอนุมัติตามที่คณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อฯ เสนอยอมเป็นการใช้ดุลพินิจในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นในการมีคำสั่งทางปกครองก่อนที่จะเสนอเรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา อันเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งตามระเบียบหลักเกณฑ์และแผนการศึกษาต่อฯ อย่างรอบคอบแล้ว ประกอบกับเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา ซึ่ง อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ แล้ว มีมติไม่เห็นชอบการลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอกของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่สอดคล้องกับตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีครองอยู่ และโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะใช้บุคลากรระดับปริญญาเอกปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน เมื่อผู้ฟ้องคดีเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาเอกแล้ว โรงพยาบาลก็ไม่สามารถ

/หาตำแหน่งว่าง...

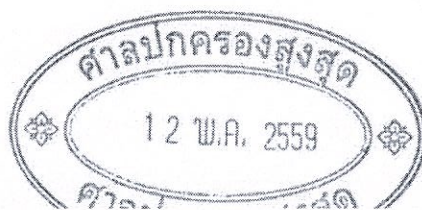
หาตำแหน่งว่างมารองรับได้ จึงเป็นการที่คณะกรรมการที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้ตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในการมีคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยมีมติทำนองเดียวกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี กรณีจึงถือได้ว่าการพิจารณาเรื่องการขออนุญาตลาศึกษาต่อของผู้ฟ้องคดีโดยละเอียดตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้แล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่ามีความบกพร่องในการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทำหนังสือโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๒๗.๑๐๑.๒/๗๖๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการลาศึกษาต่อของผู้ฟ้องคดีจะสามารถนำความรู้มาพัฒนางานและพัฒนาตนเองตามกรอบความรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และไม่กระทบต่ออัตรากำลังตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา นั้น เมื่อพิจารณาถึงลักษณะงานในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดี นั้น มีลักษณะเกี่ยวกับการควบคุมการลงทะเบียนและจำหน่ายคนไข้ การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลและสถิติตัวเลขการรักษาพยาบาล และการวิเคราะห์โรค การแปลข้อมูลและลงรหัส การจัดทำตรวจวินิจฉัยผู้ป่วย โรคและการบำบัดรักษา การทำรายงานที่เกี่ยวกับสถิติด้านต่างๆ ของโรงพยาบาลหรือหน่วยงานที่สังกัด ฝึกอบรม และให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงมา ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการปฏิบัติงานด้วยคอมพิวเตอร์ แต่เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขแล้ว เห็นว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิชาการและนักวิจัยในด้านสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพสูง เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับสุขภาพและสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้มีนักวิชาการที่พัฒนาแนวคิด และทฤษฎีที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและเอเชียเพื่อช่วยในงานด้านการแพทย์และสาธารณสุข และเพื่อยกมาตรฐานงานวิจัยและการสอนทางสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวมุ่งพัฒนานักวิชาการด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพสูงมากเพื่อการศึกษา วิจัย และนำผลการศึกษาไปกำหนดนโยบายสาธารณะด้านสาธารณสุขหรือการสอนในสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นแต่เฉพาะผู้ที่จบการศึกษาวิชาแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ เท่านั้น ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามหาวิทยาลัยมหิดลได้ให้การรับรองว่าหลักสูตรปรัชญา

คุชฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีเองก็ได้ยอมรับว่าชื่อของหลักสูตรที่ตรงกับลักษณะงานเวชระเบียนและสถิติในยังไม่มีขณะนั้น แต่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำแนะนำจากอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลและอาจารย์จากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าหลักสูตรสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขเป็นหลักสูตรสหวิทยาการที่น่าองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ทุกๆ ด้านมาประยุกต์ใช้กับงานสาธารณสุข เป็นหลักสูตรที่ถือว่าตรงในส่วนการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือสาธารณสุข ทั้งยังมีความครอบคลุมมากกว่าหลักสูตรอื่นๆ แต่ความเห็นดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นส่วนตัวของเจ้าหน้าที่เท่านั้น มิได้เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ว่าสาขาวิชาและระดับการศึกษาดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติ และมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงอยู่ นอกจากนี้ คณะกรรมการพิจารณาแผนการศึกษาต่อ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ได้มีการประชุมและลงมติว่าไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีลาศึกษาต่อ เนื่องจากส่วนงานเวชระเบียน ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดไม่มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรในสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่ผู้ฟ้องคดียื่นความจำนงลาศึกษาต่อ และมีอัตรากำลังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ แม้ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวอ้างว่างานเวชระเบียนมีพนักงานลูกจ้างในเวชระเบียนทุกคนที่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่แทนได้ และมีเวรผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเพียงพอ นั้น ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวมีความขัดแย้งกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเบื้องต้นและมติของ อ.ก.พ. จังหวัดนครราชสีมา จึงยังไม่สามารถรับฟังหักล้างการใช้ดุลพินิจในการมีคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้พิจารณาถึงข้อยกเว้นตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๖ (๑) ที่กำหนดว่า ...เว้นแต่ข้าราชการต้องการไปศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง... นั้น เห็นว่าระเบียบ ก.พ. ข้อดังกล่าวได้กำหนดว่า การให้ข้าราชการไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศให้พิจารณาสาขาวิชาและระดับการศึกษา โดยปกติจะต้องสอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงานหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ. กำหนด เว้นแต่ข้าราชการต้องการไปศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองและผู้บังคับบัญชาเห็นชอบด้วย ดังนั้น ข้อยกเว้นตามระเบียบ ก.พ. ดังกล่าว นอกจากเป็นกรณีที่ข้าราชการต้องการไปศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองแล้ว

ยังจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาอีกด้วย แม้ผู้ฟ้องคดีต้องการไปศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีไม่ให้ความเห็นชอบด้วย กรณีจึงมิได้เป็นไปตามข้อยกเว้นตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายพนพล เสงเจริญ
ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีสิ่งแวดล้อม
ในศาลปกครองสูงสุด

พนพล

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สมชาย

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางเสริมตรุณี ตันติเวสส

